

[Aksel Larsen.]

48 Timer, sker det ikke ved at fremsætte Lovforslag her i Tinget eller ved at forsøge at lokke Landstinget med. Men det sker ved, at Arbejdsorganisationerne tvinger deres Modstandere, Arbejdskøberne, til at bøje sig for Kravet.

Det, jeg her har sagt, gælder ogsaa om Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde. Dette Spørgsmaal er ikke noget, som bliver afgjort her i Rigsdagen.

Naar det gælder om at tage Stilling til hvert enkelt Lovforslag for sig, vil jeg sige, at naturligvis kan det kommunistiske Partis Repræsentanter her i Folketinget stemme for et Lovforslag om Forbud mod Overarbejde, men vi vil ganske vist samtidig gøre opmærksom paa, at paa den Maade løses Problemet ikke, paa den Maade afskaffes Overarbejde ikke, fordi vi udmærket vel ved, at et saadant Lovforslag ikke bliver vedtaget i Landstinget, og fordi vi opfatter Fremsættelsen af dette Lovforslag her i Folketinget som en Manøvre fra Regeringens Side, der tilsigter at faa Fagforeningens Medlemmer til at glemme, hvilken Overenskomstpolitik der er ført af Socialdemokratiet og de samvirkende Fagforbund i de sidste Aar, den Overenskomstpolitik, som har kulmineret i Aar med Vedtagelsen af Loven om Forlængelse af alle Overenskomster og Forbud mod Strejke.

Det er i sig selv noget, som ikke kan beskrives med parlamentariske Udtryk, at man den 31. Januar vedtager en Lov, som siger: Alle Overenskomster skal forlænges et Aar frem i Tiden, de maa ikke forandres, Arbejderne skal være bundne til at arbejde paa disse Betingelser, hvori der staar, at Arbejdstiden er 8 Timer, hvori der staar: Du skal udføre Overarbejde i det Omfang, Virksomhedens Tarv kræver det, og saa kommer bagefter og siger: Vi skal ordne det ved at bede Landstinget være saa elskværdigt at vedtage en Lov om Forbud mod Overarbejde.

Nej, de Herrer har ikke selv i de samvirkende Fagforbund villet føre disse Krav frem til Afgørelse. De er rejst Gang paa Gang af Arbejdernes menige Masser. Jeg tør ikke her tage Gift paa, at de aldrig er naaet frem til at blive nævnt ved det grønne Bord i Arbejdsgiverforeningen. I alt Fald er der ikke sivet noget ud derom, man har i alt Fald omhyggeligt holdt det hemmeligt, man har aldrig hørt, at det er kommet frem, naar man har været nede i Forligsinstitutionen. Og jeg kan i saa Henseende f. Eks. erindre om 1930 i Efteraaret,

hvor Delegeretmødet for Arbejdsmændene i Jernindustrien opstillede Kravet om Arbejdstidens Forkortelse. Hovedbestyrelsen strittede imod, men kunde ikke forhindre de delegerede i at vedtage det.

Vi har aldrig kunnet faa Besked om, om man saa meget som har nævnt dette Krav under Forhandlingerne, og i hvert Fald kom man efter disse Forhandlinger ikke med en Imødegaaelse, der lignede noget som helst. Man kom ud af disse Forhandlinger med et Forslag, som man derpaa gennemførte diktatorisk paa Trods af Arbejdsmændenes Mening om Lønreduktion paa 5 pCt. — Det er den Maade, Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse er blevet behandlet paa hidtil!

Selve Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde har desuden et Par Ventiler, som gør det temmelig illusorisk. F. Eks. vil det være rart at faa oplyst, hvorfor Statsbanerne skal favoriseres her, idet Socialministeren har Myndighed til at tillade, at der arbejdes mere end en Time over dagligt ved Jernbanetransport. Jeg kan ikke tro, at det teknisk kan være nødvendigt, og derfor maa en saadan Undtagelse fjernes.

Ligeledes bestemmes det i § 4 i c) og d), at der kan tillades Overarbejde, dels naar de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer skønner, at særlige Forhold gør det ønskeligt, og dels naar Arbejdsgiveren skønner det nødvendigt, at enkelte Arbejdere anvendes til Overarbejde, og Enighed derom kan opnaas med de paagældende Arbejdere. Ja, det ved vi udmærket vel, hvad det betyder. Naar de enkelte Arbejdere bliver stillet overfor Arbejdsgiveren eller Mesteren, faar de naturligvis ikke en Ordre: De skal arbejde over i Aften, Hansen. Nej, de faar en høflig Forespørgsel, det er ogsaa Tilfældet med de nuværende Regler: Kan De arbejde over i Aften, Hansen? Men Hansen ved udmærket vel, at siger han nej, er der Chance for, at han faar sin Afregning paa Fredag, og derfor er han ikke i Stand til at modsætte sig Overarbejde i det Omfang, som det er nødvendigt.

Det er derfor, vi maa have dette overenskomstmæssigt forbudt, og det er derfor, den Slags Ventiler gør en Lov temmelig værdiløs, rent bortset fra, at jeg ikke regner med, at Lovforslaget vil blive gennemført.

Jeg skal saa slutte med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, der udtalte, at efter hans Mening er disse Lovforslag ikke tilstrækkelige, men Socialministeren ved sikkert, hvor meget han kan faa gennemført i Rigsdagen. Jeg